

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ nr. 104 din 27 iunie 2001 privind organizarea și funcționarea Poliției de Frontieră Române

▶(la data 04-mar-2002 actul a fost aprobat de Legea 81/2002)

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,
Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

CAPITOLUL I: Dispoziții generale

Art. 1

Poliția de Frontieră Română face parte din Ministerul Administrației și Internelor și este instituția specializată a statului care exercită atribuțiile ce îi revin cu privire la supravegherea și controlul trecerii frontierei de stat, prevenirea și combaterea migrației ilegale și a faptelor specifice criminalității transfrontaliere săvârșite în zona de competență, respectarea regimului juridic al frontierei de stat, pașapoartelor și străinilor, asigurarea intereselor statului român pe canalul Sulina situat în afara zonei de frontieră, în zona contiguă și în zona economică exclusivă, respectarea ordinii și liniștii publice în zona de competență, în condițiile legii.

▶(la data 31-dec-2010 Art. 1 din capitolul I modificat de Art. I, punctul 1. din Legea 265/2010)

*) Modificările aduse de Legea nr. 265/2010 intră în vigoare la data eliminării controalelor la frontierele interne, stabilită prin decizie a Consiliului Uniunii Europene.

▶(la data 31-dec-2010 Art. 1 din capitolul I a se vedea referințe de aplicare din Art. III din Legea 265/2010)

Art. 2

(1) În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) zona de competență:

1. suprafața din teritoriul național constituită din zona de frontieră, suprafața și imobilele aeroporturilor și porturilor situate în interiorul țării, deschise traficului internațional, Dunărea interioară, brațul Macin, Dunărea maritimă, Canalul Dunăre - Marea Neagră, Canalul Sulina situat în afara zonei de frontieră, apele maritime interioare și marea teritorială, precum și zona contiguă și zona economică exclusivă ale României, în care Poliția de Frontieră Română își îndeplinește atribuțiile prevăzute de lege;

2. întreaga suprafață a teritoriului național, numai pentru îndeplinirea atribuțiilor privind prevenirea și combaterea migrației ilegale;

▶(la data 15-dec-2011 Art. 2, alin. (1), litera A. din capitolul I modificat de Art. II, punctul 1. din Legea 280/2011)

b) polițist de frontieră - funcționarul public cu statut special, înarmat, care poartă, de regulă, uniformă și exercită atribuțiile stabilite prin lege în sarcina Poliției de Frontieră Române.

▶(la data 04-mar-2002 Art. 2 din capitolul I modificat de Art. 1, punctul 2. din Legea 81/2002)

Art. 3

(1) Activitatea Poliției de Frontieră Române constituie serviciu public și se desfășoară în interesul persoanei, al comunității și în sprijinul instituțiilor statului, exclusiv pe baza și în executarea legii.

(2) În toate acțiunile pe care le desfășoară în zona de competență personală Poliției de Frontieră Române are obligația să prevină și să combată stările de pericol la adresa României, determinate de criminalitatea transfrontalieră și de migrația ilegală.

▶(la data 04-mar-2002 Art. 3, alin. (2) din capitolul I modificat de Art. 1, punctul 3. din Legea 81/2002)

Art. 3¹

(1) În îndeplinirea atribuțiilor care îi revin, Poliția de Frontieră Română își organizează propria bază de date, în care păstrează evidențe și înregistrări ale datelor cu caracter personal, precum și alte evidențe ale informațiilor culese, potrivit legii.

(2) Scopul organizării și funcționării bazei de date prevăzute la alin. (1) constă în sprijinirea acțiunilor de supraveghere și control al trecerii frontierei de stat, prevenire și combatere a migrației ilegale și a faptelor specifice criminalității transfrontaliere săvârșite în zona de competență, respectarea regimului juridic al frontierei de stat, pașapoartelor și străinilor, precum și asigurarea altor interese legitime ale statului român în zonele în care Poliția de Frontieră Română își desfășoară atribuțiile prevăzute de lege.

(3) Baza de date prevăzută la alin. (1) conține următoarele evidențe informatizate:

a) informații ce se transmit de către alte autorități/persoane poliției de frontieră cu privire la persoane, mijloace de transport, mărfuri și alte bunuri care urmează să fie verificate pe timpul efectuării controlului de trecere a frontierei de stat, în vederea interzicerii intrării sau ieșirii în/din România, urmării ori efectuării controlului amănunțit;

b) persoane și obiecte date în consemn la frontieră de către Poliția de Frontieră Română, conform normelor legale în vigoare;

c) date privind persoane și mijloace de transport cărora nu li se permite intrarea/ieșirea în/din țară;

d) specimene de vize și de documente de călătorie;

e) misiuni, acțiuni și controale-cadru specifice întreprinse de Poliția de Frontieră Română sau în cooperare cu instituții din țară ori din străinătate, precum și evidența tuturor resurselor materiale, umane și financiare utilizate în scopul prevenirii și combaterii infraționalității;

f) evenimente, litigii de frontieră constatate în urma misiunilor, acțiunilor, controalelor-cadru;

g) persoane care comit infracțiuni descoperite în zona de competență de către Poliția de Frontieră sau în cooperare cu instituții din țară ori din străinătate;

h) cazurile penale instrumentate de către Poliția de Frontieră Română potrivit competențelor prevăzute de dispozițiile legale în vigoare;

i) bunuri abandonate descoperite sau confiscate de către Poliția de Frontieră Română potrivit competențelor legale;

j) falsuri pentru vize și documente de călătorie;

k) persoanele returnate de alte state;

l) alte evidențe necesare desfășurării activităților specifice Poliției de Frontieră Române.

(4) Cu privire la persoane, sunt prelucrate următoarele date și categorii de date:

- a) numele și prenumele, numele anterior, pseudonimele sau poreclele care au fost eventual înregistrate separat;
- b) sexul;
- c) data și locul nașterii;
- d) cetățenia;
- e) datele din actele de stare civilă;
- f) datele din permisul de conducere;
- g) caracteristicile fizice/antropometrice
- h) profesia și locul de muncă;
- i) mențiunea că persoanele în cauză sunt înarmate sau nu, după caz;
- j) mențiunea că persoanele în cauză sunt violente sau nu, după caz;
- k) motivul luării în evidență;
- l) măsura care trebuie luată.

(5) Datele și categoriile de date prevăzute la alin. (4) pot fi comunicate, în condițiile legii, următorilor destinatari:

- a) persoanei vizate sau reprezentantului legal al acesteia;
- b) instituțiilor sau autorităților publice, în condițiile în care comunicarea acestora vizează exercitarea prerogativelor de autoritate publică cu care sunt investite;
- c) organismelor similare din alte state, pe baza înțelegerilor la care România este parte.

(6) Regulile privind păstrarea, actualizarea și utilizarea bazei de date prevăzute la alin. (1) se stabilesc prin dispoziție a inspectorului general, cu respectarea dispozițiilor legale privind protecția datelor, precum și a celor pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date.

▶(la data 20-oct-2008 Art. 3 din capitolul I completat de Art. 1, punctul 3. din Ordonanta urgenta 130/2008)

Art. 4

În îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin Poliția de Frontieră Română cooperează cu celelalte instituții ale statului care au atribuții privind asigurarea ordinii de drept și colaborează în acest sens cu cetățenii, în condițiile legii.

Art. 5

Poliția de Frontieră Română se organizează la nivelul județelor care, potrivit organizării administrative a teritoriului României, au ca limită frontiera de stat și/sau litoralul Mării Negre. În județele din interiorul țării, în care funcționează aeroporturi sau porturi deschise traficului internațional de persoane și mărfuri, Poliția de Frontieră Română se organizează la nivelul punctelor de trecere a frontierei de stat.

▶(la data 31-dec-2010 Art. 5 din capitolul I modificat de Art. 1, punctul 3. din Legea 265/2010)

*) Modificările aduse de Legea nr. 265/2010 intră în vigoare la data eliminării controalelor la frontierele interne, stabilită prin decizie a Consiliului Uniunii Europene.

▶(la data 31-dec-2010 Art. 5 din capitolul I a se vedea referinte de aplicare din Art. III din Legea 265/2010)

CAPITOLUL II: Organizarea Poliției de Frontieră Române

SECȚIUNEA 1: Structura Poliției de Frontieră Române

Art. 6

Poliția de Frontieră Română are următoarea structură organizatorică:

- a) Inspectoratul General al Poliției de Frontieră;
- b) Garda de Coastă;
- c) inspectorate teritoriale ale poliției de frontieră;
- d) servicii teritoriale ale poliției de frontieră;
- e) sectoare ale poliției de frontieră;
- f) grupuri de nave ale poliției de frontieră;
- g) puncte ale poliției de frontieră;
- h) unități sau instituții de învățământ și centre de formare profesională;

▶(la data 29-nov-2013 Art. 6, litera H. din capitolul II, secțiunea 1 modificat de Art. 1, punctul 1. din Legea 314/2013)

i) centre, birouri și puncte de contact;

j) alte unități.

▶(la data 15-dec-2011 Art. 6 din capitolul II, secțiunea 1 modificat de Art. II, punctul 2. din Legea 280/2011)

SECȚIUNEA 2: Inspectoratul General al Poliției de Frontieră

Art. 7

Inspectoratul General al Poliției de Frontieră este unitatea centrală a Poliției de Frontieră Române, cu personalitate juridică și competență teritorială pentru întreaga zonă de responsabilitate a poliției de frontieră, care exercită conducerea și răspunde de întreaga activitate a poliției de frontieră, desfășoară activități de investigare și cercetare a infracțiunilor deosebit de grave circumscrise crimei organizate, migrației ilegale și criminalității transfrontaliere comise în zona de competență teritorială a Poliției de Frontieră, precum și orice alte atribuții date în competența sa prin lege.

Art. 8

(1) Inspectoratul General al Poliției de Frontieră este condus de un inspector general, numit prin ordin al ministrului de interne.

(2) Inspectorul general este ajutat de adjuncți, numiți la propunerea sa de către ministrul de interne.

Art. 9

Inspectoratul General al Poliției de Frontieră are în structura sa organizatorică direcții, servicii și birouri, înființate prin ordin al ministrului de interne.

Art. 10

(1) În cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră funcționează Consiliul Consultativ Superior, constituit din inspectorul general, adjuncții acestuia și personalul cu funcții de conducere din cadrul Poliției de Frontieră Române.

▶(la data 18-mai-2009 Art. 10, alin. (1) din capitolul II, secțiunea 2 modificat de Art. 1, punctul 2. din Legea 125/2009)

(2) Consiliul Consultativ Superior se întrunește o dată pe trimestru sau ori de câte ori este nevoie, sub președinția inspectorului general, analizează problemele importante ale activității Poliției de Frontieră Române și adoptă

recomandări, cu votul majorității membrilor.

(3) Componența, atribuțiile și funcționarea Consiliului Consultativ Superior se stabilesc prin dispoziție a inspectorului general.

Art. 11

În aplicarea legii inspectorul general emite dispoziții obligatorii pentru întregul personal din subordine, la elaborarea cărora poate consulta Consiliul Consultativ Superior al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

SECȚIUNEA 3: Structurile teritoriale ale Poliției de Frontieră Română

Art. 12

(1) La nivel teritorial, Poliția de Frontieră Română organizează Garda de Coastă, inspectorate teritoriale, grupuri de nave, sectoare și alte unități ale poliției de frontieră; în punctele de trecere a frontierei de stat se organizează și funcționează puncte ale poliției de frontieră.

(2) În zona de competență corespunzătoare județelor Tulcea și Constanța se organizează și funcționează Garda de Coastă, cu personalitate juridică.

(3) Garda de Coastă are în structura sa organizatorică servicii teritoriale, grupuri de nave, sectoare și puncte ale poliției de frontieră, înființate prin ordin al ministrului administrației și internelor. Intern se organizează în servicii, birouri, compartimente și centru de pregătire.

(4) La frontiera cu fiecare stat vecin, exceptând județele Tulcea și Constanța, se organizează și funcționează inspectorate teritoriale cu personalitate juridică. În județele care au ca limită frontiera de stat, se organizează servicii teritoriale ale poliției de frontieră. În județele Brăila și Ialomița se organizează sectoare ale poliției de frontieră, prin ordin al ministrului administrației și internelor.

(5) În cadrul inspectoratelor teritoriale și al Gărzii de Coastă se organizează și funcționează servicii teritoriale ale poliției de frontieră.

(6) La frontiera pe apă și la țărmul Mării Negre, în cadrul grupurilor de nave și al sectoarelor poliției de frontieră, se organizează și funcționează componenta navală a Poliției de Frontieră Române.

(7) Garda de Coastă, inspectoratele teritoriale ale poliției de frontieră, serviciile teritoriale, grupurile de nave și sectoarele poliției de frontieră sunt conduse de un șef, ajutat de adjuncți.

(8) Șeful Gărzii de Coastă este numit și eliberat din funcție prin ordin al ministrului administrației și internelor, la propunerea inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, în condițiile legii.

(9) Șefii inspectoratelor teritoriale ale poliției de frontieră sunt numiți și eliberați din funcție prin ordin al ministrului administrației și internelor, la propunerea inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, în condițiile legii.

(10) Adjuncții șefului Gărzii de Coastă și ai șefilor inspectoratelor teritoriale ale poliției de frontieră sunt numiți și eliberați din funcție de inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, la propunerea șefului Gărzii de Coastă, respectiv a șefilor inspectoratelor teritoriale ale poliției de frontieră, în condițiile legii.

(10¹) Șefii serviciilor teritoriale sunt numiți și eliberați din funcție de inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, la propunerea șefului Gărzii de Coastă, respectiv a șefilor inspectoratelor teritoriale ale poliției de frontieră, în condițiile legii.

▶(la data 03-iun-2016 Art. 12, alin. (10) din capitolul II, secțiunea 3 completat de Art. 1 din Legea 115/2016)

(11) Șefii grupurilor de nave și ai sectoarelor poliției de frontieră, adjuncții acestora, precum și șefii punctelor poliției de frontieră rutiere, feroviare și portuare sunt numiți și eliberați din funcție de șeful Gărzii de Coastă, respectiv de șefii inspectoratelor teritoriale ale poliției de frontieră, în condițiile legii.

(12) Șefii punctelor poliției de frontieră aeroportuare, precum și adjuncții acestora, șefii centrelor, birourilor, punctelor de contact și directorii unităților sau instituțiilor de învățământ și centrelor de formare profesională sunt numiți și eliberați din funcție de inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, în condițiile legii.

▶(la data 29-nov-2013 Art. 12, alin. (12) din capitolul II, secțiunea 3 modificat de Art. I, punctul 2. din Legea 314/2013)

(13) Adjuncții directorilor unităților sau instituțiilor de învățământ și centrelor de formare profesională sunt numiți și eliberați din funcție de inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, la propunerea directorilor unităților sau instituțiilor de învățământ și centrelor de formare profesională, în condițiile legii.

▶(la data 29-nov-2013 Art. 12, alin. (13) din capitolul II, secțiunea 3 modificat de Art. I, punctul 2. din Legea 314/2013)

(14) Prin derogare de la prevederile art. 19 alin. (1) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, unitățile sau instituțiile de învățământ și centrele de formare profesională din cadrul Poliției de Frontieră Române care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 187 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, pot dobândi personalitate juridică, prin ordin al ministrului afacerilor interne.

▶(la data 29-nov-2013 Art. 12, alin. (13) din capitolul II, secțiunea 3 completat de Art. I, punctul 3. din Legea 314/2013)

Art. 13

(1) Inspectoratele teritoriale se organizează intern pe servicii, birouri și compartimente, după caz, prin ordin al ministrului administrației și internelor.

(2) Serviciile teritoriale ale poliției de frontieră se organizează intern pe birouri și compartimente, după caz, prin ordin al ministrului administrației și internelor.

▶(la data 15-dec-2011 Art. 13 din capitolul II, secțiunea 3 modificat de Art. II, punctul 4. din Legea 280/2011)

Art. 14

(1) Garda de Coastă și inspectoratele teritoriale ale poliției de frontieră au la nivel teritorial, ca structuri de execuție, sectoare și grupuri de nave care au competență teritorială limitată.

(2) Locul de dispunere și zona de competență teritorială ale sectorului și/sau grupului de nave se stabilesc prin dispoziție a inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

(3) Sectorul și grupul de nave se organizează pe compartimente, ture și echipaje, conform specificului activităților, potrivit dispoziției inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

▶(la data 15-dec-2011 Art. 14 din capitolul II, secțiunea 3 modificat de Art. II, punctul 5. din Legea 280/2011)

Art. 15

(1) În localitățile din interiorul țării, în care funcționează puncte de trecere aeroportuare sau portuare, se organizează și funcționează puncte ale poliției de frontieră.

(2) Zona de competență teritorială a poliției de frontieră în punctele de trecere a frontierei este reprezentată de suprafața aeroportului sau portului, cu platformele, imobilele și instalațiile aferente.

Art. 16

(1) Pentru prevenirea și combaterea migrației ilegale și a criminalității transfrontaliere, în structurile Poliției de Frontieră Române pot fi înființate și alte unități.

(2) Numărul, competența și structura organizatorică a acestor unități se stabilesc prin ordin al ministrului de interne.

(3) Șefii unităților înființate în condițiile alin. (1) și (2) sunt numiți și eliberați din funcție potrivit competențelor stabilite prin ordin al ministrului de interne.

SECȚIUNEA 4: Regulamente de organizare și funcționare

Art. 17

(1) Atribuțiile Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și ale unităților teritoriale subordonate se stabilesc prin regulamente de organizare și funcționare.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră se aprobă de ministrul de interne, iar cele ale unităților teritoriale, de către inspectorul general.

CAPITOLUL III: Raporturile dintre Poliția de Frontieră Română și autoritățile administrației publice

Art. 18

(1) Inspectoratul General al Poliției de Frontieră cooperează cu autoritățile administrației publice centrale, organele judiciare, celelalte organe și instituții centrale ale statului, precum și cu reprezentanți ai societății civile.

(2) În plan teritorial structurile subordonate Inspectoratului General al Poliției de Frontieră cooperează cu autoritățile administrației publice locale, organele judiciare, celelalte organe și instituții ale statului, cu serviciile descentralizate ale ministerelor, precum și cu reprezentanți ai societății civile.

(3) În vederea deschiderii de noi puncte de trecere a frontierei, potrivit legii, consiliile județene și consiliile locale ale municipiilor, orașelor sau comunelor solicitante vor consulta Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, vor pune la dispoziție și vor asigura spațiile și condițiile tehnice edilitare necesare în vederea funcționării lor.

Art. 19

(1) Șefii unităților teritoriale ale poliției de frontieră prezintă informări anuale în fața consiliilor județene, municipale, orașenești sau comunale, după caz, referitoare la situația operativă la frontiera de stat și la acțiunile întreprinse.

(2) Șefii unităților prevăzute la alin. (1) pot informa, semestrial sau ori de câte ori este nevoie, prefectii, președinții consiliilor județene, primarii localităților din zona de frontieră sau ai celor care au în raza teritorială aeroporturi sau porturi deschise traficului internațional de persoane și mărfuri, despre evoluția criminalității transfrontaliere și despre alte fenomene antisociale comise în zona de competență.

Art. 20

Între autoritățile administrației publice locale și unitățile teritoriale ale poliției de frontieră se pot încheia protocoale anuale de cooperare în vederea prevenirii și combaterii faptelor antisociale.

CAPITOLUL IV: Atribuții

SECȚIUNEA 1: Atribuțiile Poliției de Frontieră Române

Art. 21

În zona de competență, Poliția de Frontieră Română are următoarele atribuții generale:

a) execută supravegherea și controlul la trecerea frontierei de stat a României, previne și combate migrația ilegală și criminalitatea transfrontalieră în zona de competență, precum și orice altă încălcare a regimului juridic al frontierei de stat;

b) apără viața, integritatea corporală și libertatea persoanelor, proprietatea publică și privată, celelalte drepturi și interese legitime ale cetățenilor și comunității;

c) realizează controlul documentelor pentru trecerea frontierei de stat în punctele de trecere deschise traficului internațional, la intrarea în și la ieșirea din zonele libere, în punctele de mic trafic și treceri simplificate sau în alte locuri, după caz, potrivit legii;

d) asigură derularea fluentă, corectă și civilizată a traficului de călători și mărfuri prin punctele de trecere a frontierei de stat, împreună cu celelalte autorități care au, potrivit legii, competențe de control privind trecerea frontierei de stat;

e) asigură controlul trecerii peste frontiera de stat, în condițiile legii, a armelor, munițiilor, armelor de panoplie și de autoapărare, munițiilor aferente acestora, substanțelor explozive și a dispozitivelor încărcate cu substanțe toxice ori radioactive;

f) supraveghează, prin observare directă permanentă, spațiul aerian adiacent frontierei de stat și mării teritoriale;

g) asigură aplicarea prevederilor tratatelor, acordurilor, convențiilor și protocoalelor cu privire la frontiera de stat și la controlul trecerii frontierei, încheiate de România cu statele vecine, cu alte state, cu organizații internaționale sau regionale;

h) încheie tratate, prin Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, și documente de cooperare internațională, cu autorități similare din alte state, în domeniile specifice de activitate, cu respectarea legislației interne și a normelor de drept internațional relevante;

i) asigură supravegherea, întreținerea și controlul semnelor de frontieră;

j) organizează și realizează cooperarea, în domeniile specifice de activitate, cu organele similare ale statelor vecine, ale altor state sau comunități de state, conform înțelegerilor bisau multilaterale la care România este parte;

k) organizează acțiuni pentru descoperirea și identificarea persoanelor care au încălcat sau despre care se dețin date că intenționează să încalce normele regimului juridic al frontierei de stat, precum și alte prevederi legale stabilite în competență;

l) culege, stochează, prelucrează, valorifică și face schimb de date și informații, în condițiile stabilite de lege pentru Poliția Română, în scopul exercitării atribuțiilor legale, cu autoritățile publice interesate, pe bază de protocol, și cu organisme similare din alte state, pe baza înțelegerilor la care România este parte;

m) constată contravențiile și aplică sancțiunile contravenționale, potrivit legii;

n) coordonează activitățile personalului celorlalte instituții sau ale operatorilor economici care, potrivit legii, își desfășoară activitatea în punctul de trecere a frontierei de stat, în legătură cu trecerea frontierei de stat, și urmărește

respectarea legii de către întregul personal din punctul de trecere;

- o)** asigură menținerea ordinii și liniștii publice în punctele de trecere a frontierei de stat, iar la solicitarea altor autorități ale statului participă la astfel de acțiuni în localitățile din zona de frontieră;
- p)** participă, împreună cu alte formațiuni ale Ministerului Administrației și Internelor, în colaborare cu forțe ale Ministerului Apărării Naționale, cu unități de protecție civilă și cu alte autorități prevăzute de lege, la activitățile de salvare și evacuare a persoanelor și bunurilor periclitare de incendii, explozii, avarii, accidente, calamități naturale și catastrofe, precum și de limitare și înlăturare a urmărilor provocate de astfel de evenimente;
- q)** participă, împreună cu autoritățile teritoriale pentru protecția mediului și cu organele de frontieră ale statelor vecine, după caz, la luarea măsurilor necesare pentru prevenirea riscurilor ecologice și a producerii daunelor, precum și, în caz de accidente care afectează factorii de mediu, la eliminarea efectelor acestora;
- r)** efectuează, prin laboratoarele și experții proprii acreditați la nivelul Poliției de Frontieră Române, constatări tehnico-științifice și expertize criminalistice, dispuse conform normelor legale în vigoare;
- s)** organizează și coordonează, prin Punctul Național de Contact Frontex din cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, activități sub egida Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, denumită în continuare *Agencia*, pe teritoriul României, conform Regulamentului (UE) 2016/1.624 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 septembrie 2016 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și de modificare a Regulamentului (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 863/2007 al Parlamentului European și al Consiliului, a Regulamentului (CE) nr. 2.007/2004 al Consiliului și a Deciziei 2005/267/CE a Consiliului;

▶(la data 26-iul-2021 Art. 21, litera S. din capitolul IV, secțiunea 1 modificat de Art. I, punctul 1. din Legea 218/2021)

t) participă cu polițiști de frontieră și cu echipamente tehnice puse la dispoziția Agenției în operațiunile/activitățile comune organizate de către Agenție, pentru securizarea frontierelor externe ale Uniunii Europene;

▶(la data 26-iul-2021 Art. 21, litera T. din capitolul IV, secțiunea 1 modificat de Art. I, punctul 1. din Legea 218/2021)

u) desfășoară activități pentru constatarea faptelor penale și, prin organele de cercetare penală ale poliției judiciare din cadrul Poliției de Frontieră Române, efectuează cercetări în legătură cu acestea, conform legii;

v) exercită orice alte atribuții stabilite prin lege.

▶(la data 15-dec-2011 Art. 21 din capitolul IV, secțiunea 1 modificat de Art. II, punctul 6. din Legea 280/2011)

Art. 22

În zona de competență pe apă Poliția de Frontieră Română are și următoarele atribuții specifice:

- a)** supraveghează și asigură respectarea drepturilor statului român în apele din zona de competență;
- b)** previne și combate pirateria, acțiunile teroriste și faptele circumscrise crimei organizate în apele aflate sub jurisdicția statului român;
- c)** execută, direct sau împreună cu autoritatea vamală, controlul navelor și ambarcațiunilor despre care se dețin date și informații că desfășoară activități ilegale în zona de competență ori sunt surprinse desfășurând asemenea activități;
- d)** execută controlul navelor și al ambarcațiunilor împreună cu unitățile teritoriale pentru protecția mediului în caz de evacuare a apelor uzate în emisar sau în caz de producere a unei poluări accidentale;
- e)** participă la supravegherea, controlul și asigurarea protecției și conservării fondului cinegetic și piscicol natural, prin prevenirea și combaterea vânătorii și pescuitului ilegal, precum și a exploatarea ilegală a altor resurse biologice și nebiologice din apele aflate în zona de competență;
- f)** caută navele aflate în pericol în apele din zona de competență și în marea liberă și participă la salvarea echipajelor acestora în caz de necesitate, iar la solicitare desfășoară acțiuni de salvare a navelor și a încărcăturii lor, conform dreptului maritim internațional;
- g)** execută supravegherea și participă la controlul pentru respectarea normelor privind ordinea și siguranța navigației în apele din zona de competență și în porturi, în colaborare cu organele zonale ale căpităniilor de port;
- h)** interzice, direct sau cu participarea, la cerere, a unităților de nave ale Ministerului Apărării Naționale, accesul navelor străine în anumite zone, sectoare sau raioane ale mării teritoriale și căilor navigabile fluviale aflate sub jurisdicția statului român, prin suspendarea temporară a dreptului de trecere inofensivă, conform legii;
- i)** asigură protecția și participă la apărarea obiectivelor de importanță deosebită aflate în apele din zona de competență, în colaborare cu unitățile de nave ale Ministerului Apărării Naționale, cu alte forțe, în conformitate cu planurile aprobate din timp.

*) La data eliminării controalelor la frontierele interne, stabilită prin decizie a Consiliului Uniunii Europene art. 22 se abrogă (n.n. - A se vedea articolul III din Lege).

▶(la data 31-dec-2010 Art. 22 din capitolul IV, secțiunea 1 abrogat de Art. I, punctul 8. din Legea 265/2010)

SECȚIUNEA 2: Dispoziții speciale privind efectuarea cercetării penale de către polițiștii de frontieră

Art. 23

(1) Ministrul afacerilor interne, cu avizul conform al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, desemnează polițiști de frontieră care au calitatea de organe de cercetare penală ale poliției judiciare, în condițiile legii.

(2) În îndeplinirea activităților de urmărire penală, polițistul de frontieră are competența teritorială corespunzătoare unității poliției de frontieră din care face parte.

▶(la data 01-feb-2014 Art. 23 din capitolul IV, secțiunea 2 modificat de Art. 49 din titlul II din Legea 255/2013)

Art. 24

(1) În punctele de trecere a frontierei de stat, în apele de frontieră, pe Dunărea interioară, brațul Macin, Dunărea maritimă, Canalul Dunăre-Marea Neagră, Canalul Sulina situat în afara zonei de frontieră, apele maritime interioare și marea teritorială, precum și zona contiguă și zona economică exclusivă ale României, în care Poliția de Frontieră Română, organele de cercetare ale poliției judiciare din cadrul Poliției de Frontieră Române efectuează cercetarea penală pentru orice infracțiune care nu este dată în mod obligatoriu în competența altor organe de cercetare.

▶(la data 15-dec-2011 Art. 24, alin. (1) din capitolul IV, secțiunea 2 modificat de Art. II, punctul 7. din Legea 280/2011)

(2) Competența polițistului de frontieră prevăzută la alin. (1) este asigurată și în situațiile de extindere a cercetărilor de

pe apă la cele de pe uscat. În aceste situații polițistul de frontieră colaborează cu organele competente, potrivit legii.
(3) Atunci când anumite acte de urmărire penală în cazul infracțiunilor de frontieră trebuie să fie efectuate în afara razei teritoriale în care se face urmărirea, prin excepție de la prevederile alin. (1), organele de cercetare penală ale poliției judiciare din cadrul Poliției de Frontieră Române pot să efectueze ele însele aceste acte pe întregul teritoriu național.

▶(la data 31-dec-2010 Art. 24, alin. (3) din capitolul IV, secțiunea 2 modificat de Art. I, punctul 10. din Legea 265/2010)

*) Modificările aduse de Legea nr. 265/2010 intră în vigoare la data eliminării controalelor la frontierele interne, stabilită prin decizie a Consiliului Uniunii Europene.

▶(la data 31-dec-2010 Art. 24, alin. (3) din capitolul IV, secțiunea 2 a se vedea referințe de aplicare din Art. III din Legea 265/2010)

SECȚIUNEA 3: Cooperarea

Art. 25

(1) Cooperarea dintre Poliția de Frontieră Română și celelalte structuri ale Ministerului de Interne pentru securizarea frontierei de stat și combaterea criminalității transfrontaliere se realizează pe baza ordinului ministrului de interne.

(2) În cazul unor acțiuni comune, maritime sau fluviale, ale navelor Poliției de Frontieră Române cu cele ale Marinei Militare din Ministerul Apărării Naționale, acestea din urmă vor avea la bord un ofițer de la poliția de frontieră și vor arbora pavilionul distinctiv al Poliției de Frontieră Române. În aceste situații navei Marinei Militare i se conferă autoritatea și drepturile Poliției de Frontieră Române.

(3) Căpitanii de port vor informa structurile teritoriale ale Poliției de Frontieră Române numai în cazul în care navele nu îndeplinesc condițiile legale de ieșire/intrare din/în porturile în care acestea își desfășoară activitatea.

Art. 25¹

(1) Poliția de Frontieră Română cooperează cu celelalte structuri ale Ministerului Afacerilor Interne și cu alte instituții din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, în vederea asigurării resurselor logistice și a personalului pentru participarea la operațiunile/activitățile comune organizate de către Agenție, pentru securizarea frontierelor externe ale Uniunii Europene, potrivit cerințelor de misiune.

(2) Poliția de Frontieră Română participă cu personal la orice alte activități organizate de către Agenție, potrivit competențelor.

(3) Personalul Ministerului Afacerilor Interne care participă la operațiuni/activități comune organizate de către Agenție beneficiază de diurnă, cazare și alte drepturi aferente deplasării către/dinspre statul membru al Uniunii Europene/statul din afara Uniunii Europene, conform regulilor stabilite de Agenție aplicabile pentru fiecare misiune organizată de către aceasta.

▶(la data 26-iul-2021 Art. 25¹ din capitolul IV, secțiunea 3 modificat de Art. I, punctul 2. din Legea 218/2021)

Art. 26

Poliția de Frontieră Română cooperează cu instituții similare din alte state și cu organisme internaționale de poliție în baza înțelegerilor la care România este parte.

CAPITOLUL V: Drepturi și obligații

SECȚIUNEA 1: Drepturile polițistului de frontieră

Art. 27

(1) În exercitarea atribuțiilor ce îi revin în zona de competență polițistul de frontieră este investit cu exercițiul autorității publice și are următoarele drepturi:

a) să legitimeze, să stabilească identitatea persoanelor și să ia măsurile legale ce se impun, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență;

▶(la data 26-ian-2020 Art. 27, alin. (1), litera A. din capitolul V, secțiunea 1 modificat de Art. III, punctul 1. din Legea 192/2019)

b) să conducă persoane la sediul poliției de frontieră, ca măsură administrativă, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență;

▶(la data 26-ian-2020 Art. 27, alin. (1), litera B. din capitolul V, secțiunea 1 modificat de Art. III, punctul 1. din Legea 192/2019)

c) să cerceteze suprafețele de teren, căile de comunicații și construcțiile izolate, să intre, pentru îndeplinirea atribuțiilor, în incinta agenților economici și a instituțiilor publice, indiferent de deținător sau de proprietar, la bordul navelor și aeronavelor române sau străine, cu respectarea dispozițiilor legale; accesul în instituțiile care desfășoară activități în legătură cu siguranța națională se face cu aprobarea șefilor instituțiilor respective;

d) să invite la sediul poliției de frontieră persoanele a căror prezență este necesară pentru îndeplinirea atribuțiilor poliției de frontieră, prin aducerea la cunoștință acestora, în scris, a scopului și motivului invitației;

e) să efectueze controlul persoanelor și al bagajelor, precum și al vehiculului, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență;

▶(la data 26-ian-2020 Art. 27, alin. (1), litera E. din capitolul V, secțiunea 1 modificat de Art. III, punctul 1. din Legea 192/2019)

f) să folosească orice mijloc de transport și de telecomunicație, indiferent de proprietar sau de deținător, cu excepția celor aparținând Corpului diplomatic sau consular, pentru luarea unor măsuri legale ce nu suferă amânare și care nu pot fi aduse la îndeplinire altfel; cheltuielile ocazionate de folosirea acestor mijloace vor fi achitate ulterior, la cererea proprietarilor, și vor fi suportate din fondurile Poliției de Frontieră Române, urmând să fie recuperate, potrivit legii, de la persoanele care au determinat intervenția;

g) să folosească gratuit mijloacele de transport în comun, mijloacele de transport feroviare și navale, în timpul serviciului, pentru executarea unor misiuni care nu pot fi îndeplinite altfel; folosirea mijloacelor de transport se face pe baza legitimației de serviciu;

h) să poarte asupra sa armamentul și muniția necesară și să folosească pentru îndeplinirea misiunilor autovehicule, nave, ambarcațiuni, elicoptere și alte mijloace de transport cu sau fără însemnele distinctive ale Poliției de Frontieră Române; în funcție de situație polițistul de frontieră poate folosi girofarurile din dotarea mijloacelor de transport;

i) să utilizeze mijloace de constrângere, cu respectarea strictă a legii;

▶(la data 26-ian-2020 Art. 27, alin. (1), litera I. din capitolul V, secțiunea 1 modificat de Art. III, punctul 1. din Legea 192/2019)

j) să folosească banca de date a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră;

k) să interzică accesul sau să înlăture persoanele care au intrat în perimetrul punctului de trecere a frontierei de stat ori

se află în apropierea acestuia și care prin prezența lor sau prin activitățile desfășurate împiedică, sub orice formă, derularea normală a traficului de frontieră;

l) să efectueze controale și să participe la razii, independent sau în colaborare cu organele locale ale poliției, când există indicii cu privire la săvârșirea de infracțiuni la regimul frontierei de stat ori ascunderea unor infractori sau bunuri provenite din aceste infracțiuni;

m) să stabilească, împreună cu autoritățile administrației publice locale, măsuri de limitare temporară a circulației persoanelor și mijloacelor de transport în apropierea frontierei de stat, în raioanele în care se desfășoară sau urmează să se desfășoare acțiuni specifice; aceste limitări vor fi aduse la cunoștință cetățenilor prin grija prefectilor și primarilor;

n) să solicite, în condițiile legii, sprijinul populației pentru urmărirea, prinderea, imobilizarea și conducerea persoanelor la sediul poliției de frontieră, precum și pentru asistarea la efectuarea unor acte procedurale;

▶(la data 26-ian-2020 Art. 27, alin. (1), litera N. din capitolul V, secțiunea 1 modificat de Art. III, punctul 1. din Legea 192/2019)

n¹) să interzică, temporar, pătrunderea într-un spațiu delimitat, marcat sau pe care l-a indicat, într-un imobil sau mijloc de transport, ori să dispună evacuarea temporară din acestea a oricărei persoane, dacă există un pericol la adresa vieții, sănătății sau integrității corporale, a sa ori a altei persoane, sau ar putea fi afectată desfășurarea normală a activității organelor abilitate;

n²) să oprească forțat și să imobilizeze vehicule, inclusiv prin utilizarea mijloacelor din dotare, în condițiile legii;

n³) să avertizeze persoanele, prin orice mijloace de comunicare, să înceteze acțiunile ilegale;

▶(la data 26-ian-2020 Art. 27, alin. (1), litera N. din capitolul V, secțiunea 1 completat de Art. III, punctul 2. din Legea 192/2019)

o) să oprească, să controleze, să rețină, să conducă și să cerceteze în porturile României navele, ambarcațiunile și persoanele care au încălcat regimul juridic al frontierei de stat și al mării teritoriale sau drepturile României în zona contiguă ori în zona economică exclusivă;

p) să acționeze pentru oprirea și controlul oricărei nave suspecte, la solicitarea organelor abilitate sau din proprie inițiativă, în situația în care se dețin informații referitoare la implicarea acesteia în activități ilegale în apele aflate în zona de competență, informând de îndată celelalte instituții cu competențe în domeniu; întreaga răspundere privind consecințele ce decurg din oprirea nejustificată a navei revine solicitantului;

r) să folosească armamentul de la bordul navelor proprii împotriva navelor și ambarcațiunilor care au încălcat legislația română, în condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență;

s) să exercite orice alte drepturi și să îndeplinească orice alte îndatoriri prevăzute de lege.

(2) În exercitarea atribuțiilor ce îi revin, potrivit legii, polițistul de frontieră este obligat să aibă un comportament civilizată, să dea dovadă de amabilitate și solicitudine, respectiv să adopte o atitudine politicoasă și fermă. Polițistul de frontieră trebuie să dovedească stăpânire de sine, capacitate de comunicare și abilități de gestionare a situațiilor conflictuale.

▶(la data 26-ian-2020 Art. 27 din capitolul V, secțiunea 1 modificat de Art. III, punctul 3. din Legea 192/2019)

Art. 27¹

(1) Polițistul de frontieră este îndreptățit să solicite persoanei care face obiectul legitimării să țină mâinile la vedere și, după caz, să renunțe temporar la mijloacele ce pot fi folosite pentru un atac armat.

(2) Polițistul de frontieră este îndreptățit să solicite persoanei care face obiectul controlului corporal să adopte o poziție inofensivă, ce permite realizarea efectivă și în siguranță a acestui control. Prin poziție inofensivă se înțelege:

a) ținerea mâinilor deasupra capului sau paralel cu solul;

b) depărtarea picioarelor;

c) adoptarea poziției șezut;

d) adoptarea poziției culcat;

e) altă poziție a corpului, care previne săvârșirea unei acțiuni violente îndreptate împotriva polițistului de frontieră și respectă demnitatea umană.

(3) Solicitarea de a adopta o poziție inofensivă trebuie să fie adecvată pericolului pe care îl poate reprezenta persoana și să nu depășească nevoile reale pentru atingerea scopului intervenției. Se interzice solicitarea adoptării poziției șezut sau culcat în cazul femeilor cu semne vizibile de sarcină, persoanelor cu semne vizibile ale unei dizabilități și copiilor.

(4) În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, prin atac armat se înțelege atacul săvârșit de o persoană cu o armă de foc sau cu obiecte, dispozitive, substanțe sau animale ce pot pune în pericol viața, sănătatea ori integritatea corporală a persoanelor.

(5) Se prezumă intenția săvârșirii unei acțiuni violente îndreptate împotriva polițistului de frontieră fapta persoanei de a se apropia de acesta după ce, în prealabil, a fost avertizată prin cuvintele: Poliția de frontieră, stai! - Nu te apropia! ori de a nu se conforma solicitărilor prevăzute la alin. (1) sau (2).

Art. 27²

(1) Polițistul de frontieră este îndreptățit să legitimeze și să stabilească identitatea persoanei numai în situația în care:

a) aceasta încalcă dispozițiile legale ori există motive verosimile pentru a bănuși că pregătește sau a comis o faptă ilegală la regimul frontierei de stat;

b) prezența acesteia în zona de frontieră este suspectă sau nu poate fi justificată;

c) există motive verosimile pentru a bănuși că aceasta a fost prezentă la locul săvârșirii unei fapte ilegale ori are cunoștință despre faptă, autor sau despre bunurile având legătură cu fapta;

d) aceasta solicită sprijinul sau intervenția organelor poliției de frontieră ori când din cauza vârstei, stării de sănătate, dizabilității, consumului de alcool sau altor substanțe psihoactive ori a altor asemenea circumstanțe necesită sprijinul organelor abilitate;

e) descrierea acesteia corespunde unei persoane căutate potrivit legii, deține asupra sa bunuri sau se deplasează cu un vehicul, ambarcațiune ori aeronavă care corespunde descrierii unor bunuri sau mijloace de transport căutate potrivit legii;

f) aceasta desfășoară o activitate supusă, potrivit legii, unor autorizări, avize sau înregistrări ori este implicată într-o procedură legală în fața unei autorități sau instituții publice;

g) aceasta încearcă să pătrundă sau se află într-un spațiu în care accesul este controlat;

h) cu ocazia unor controale sau razii, efectuate în condițiile art. 27 alin. (1) lit. l);

i) există obligația legală de a se stabili identitatea acesteia.

(2) Polițistul de frontieră este obligat să aducă la cunoștință persoanei, verbal, motivul legitimării.

(3) Stabilirea identității unei persoane se face pe baza actelor de identitate. Atunci când persoana nu poate prezenta un act de identitate, stabilirea identității se realizează pe baza unui act prevăzut cu fotografie sau a declarațiilor acesteia, precum și a verificărilor polițistului de frontieră, realizate pe loc, în bazele electronice de date la care are acces potrivit legii.

(4) La solicitarea polițistului de frontieră, persoana are obligația de a înmâna acestuia actele prevăzute la alin. (3) și de a comunica informațiile necesare stabilirii sau, după caz, verificării identității sale.

(5) Atunci când măsurile prevăzute la alin. (3) nu au permis stabilirea identității, pentru realizarea acestui scop polițistul de frontieră este îndreptățit să procedeze la:

a) identificarea unei alte persoane care poate oferi informații cu privire la identitate, dacă este posibil;

b) fotografierea, luarea și procesarea amprentelor, semnalmentelor și semnelor particulare ale persoanei;

c) să facă publică, prin orice mijloace, o fotografie, înregistrare, schiță sau descriere a persoanei, dacă există o convingere rezonabilă că această măsură va ajuta la stabilirea identității persoanei.

(6) Măsurile prevăzute la alin. (5) se realizează chiar și în lipsa consimțământului persoanei. Publicitatea se realizează exclusiv în scopul identificării persoanei, cu respectarea prezumției de nevinovăție.

(7) Datele cu caracter personal preluate potrivit alin. (5) se șterg din bazele de date ale poliției de frontieră imediat după identificarea persoanei, prin proceduri ireversibile, cu excepția situației în care sunt utilizate în cadrul unei proceduri judiciare în curs, caz în care acestea urmează regimul probelor aplicabil procedurii judiciare.

Art. 27³

(1) Polițistul de frontieră este îndreptățit să efectueze controlul corporal al persoanei legitimate și, după caz, al bagajelor sau vehiculului utilizat de aceasta numai în scopul:

a) ridicării bunurilor supuse confiscării, interzise la deținere, căutate potrivit legii sau care pot fi utilizate ca probe într-o procedură judiciară, atunci când există motive verosimile pentru a bănuși că persoana are asupra sa ori sub controlul său astfel de bunuri;

b) identificării și ridicării unor arme, obiecte sau substanțe ce pot fi folosite împotriva polițistului de frontieră, a altor persoane sau pentru autovătămăre, atunci când persoana face obiectul măsurii conducerii la sediul poliției de frontieră ori al unui mandat de aducere, ordonanțe de reținere, mandat de arestare sau de executare a pedepselor;

c) identificării unor documente sau înscrisuri care pot servi la stabilirea identității unei persoane aflate în stare de inconștientă;

d) identificării și ridicării unor arme, obiecte sau substanțe periculoase, atunci când persoana încearcă să pătrundă sau se află în locuri în care este interzis accesul cu acestea.

(2) Controlul vehiculului se poate efectua și în scopul identificării unei persoane date în urmărire sau căutate potrivit legii, atunci când există motive verosimile pentru a bănuși că aceasta este prezentă în vehicul. În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, prin controlul vehiculului se înțelege controlul oricărui mijloc de transport pe cale rutieră, feroviară, aeriană sau pe apă.

(3) Controlul corporal se efectuează, cu respectarea demnității umane, de către o persoană de același sex cu persoana controlată și presupune examinarea externă a corpului și îmbrăcămintei unei persoane, vizual, precum și prin palpare și apăsare, îmbrăcămintea groasă putând fi examinată separat. Atunci când prin examinare sunt identificate obiecte, la solicitarea polițistului de frontieră, persoana este obligată să le prezinte.

(4) Controlul bagajului presupune examinarea externă a acestuia, vizual, precum și prin palpare și apăsare. La solicitarea polițistului de frontieră, persoana are obligația de a le deschide și de a prezenta conținutul bagajului.

(5) Vehiculul se examinează prin vizualizarea compartimentelor care, prin construcție, sunt destinate transportului pasagerilor și mărfurilor. La solicitarea polițistului de frontieră, persoana are obligația de a deschide și prezenta conținutul compartimentelor.

(6) Atunci când persoana nu dă curs solicitărilor prevăzute la alin. (3)-(5), polițistul de frontieră poate proceda personal la efectuarea activităților solicitate, inclusiv prin folosirea forței.

(7) Obiectele se examinează la exterior fără a fi desfăcute sau demontate. Corespondența nu se deschide sau citește și nu se accesează telefonul, un sistem informatic ori alt mijloc de comunicare sau de stocare a datelor.

(8) Nu constituie control corporal acțiunea polițistului de frontieră de a deposeda persoana de o armă de foc sau armă albă a cărei deținere este vizibilă sau cunoscută.

(9) La efectuarea controlului pot fi folosite animale de serviciu și/sau mijloace adecvate pentru detectarea obiectelor sau substanțelor.

(10) Rezultatul controlului se consemnează într-un proces-verbal, care se semnează de polițistul de frontieră și de persoana în cauză sau de reprezentantul legal. O copie a procesului-verbal se predă persoanei în cauză sau reprezentantului legal, refuzul semnării sau primirii consemnându-se în cuprinsul documentului.

(11) Prevederile prezentului articol nu aduc atingere dreptului polițistului de frontieră de a efectua, după caz, percheziția corporală sau percheziția vehiculului, în cazurile și condițiile prevăzute de normele de procedură penală sau de cele privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate.

Art. 27⁴

(1) Polițistul de frontieră este îndreptățit să conducă o persoană la sediul poliției de frontieră atunci când:

a) în condițiile art. 27² alin. (3), nu s-a putut stabili identitatea acesteia ori există motive verosimile pentru a bănuși că identitatea declarată nu este reală sau că documentele prezentate nu sunt veridice;

b) din cauza comportamentului, locului, momentului, circumstanțelor ori a bunurilor aflate asupra sa, există motive verosimile pentru a bănuși că pregătește sau a comis o faptă ilegală;

c) prin acțiunile sale periclitează viața, sănătatea sau integritatea corporală, a sa ori a altei persoane, sau ordinea publică;

d) luarea unor măsuri legale, pe loc, ar putea crea un pericol pentru aceasta sau pentru ordinea publică.

(2) Polițistul de frontieră are obligația de a raporta șefului său ierarhic despre conducerea persoanei la sediul poliției de frontieră, în cel mai scurt timp posibil de la momentul sosirii la sediu.

(3) Persoana este condusă la cea mai apropiată unitate de poliție de frontieră la care se poate realiza identificarea sa, verificarea situației de fapt și, după caz, luarea măsurilor legale.

(4) Verificarea situației de fapt și, după caz, luarea măsurilor legale față de persoana condusă la sediul poliției de

frontieră se realizează de îndată.

(5) Polițistul de frontieră are obligația de a permite persoanei să părăsească, de îndată, sediul poliției de frontieră după finalizarea activităților, conform alin. (4), sau ia măsurile legale care se impun.

(6) Dacă în cadrul verificărilor se constată existența unor indicii cu privire la săvârșirea unei infracțiuni, se procedează conform normelor de procedură penală. Dispozițiile alin. (5) nu se aplică în cazul în care s-a dispus reținerea ori arestarea preventivă.

Art. 27⁵

Dacă persoana legitimată sau condusă la sediul poliției de frontieră sau al altor instituții prezintă simptome vizibile care relevă necesitatea acordării asistenței medicale de urgență, în cel mai scurt timp, polițistul de frontieră solicită serviciilor specializate acordarea acestei asistențe.

Art. 27⁶

(1) Persoana condusă la sediul poliției de frontieră are următoarele drepturi:

a) de a fi informată cu privire la motivele conducerii la sediul poliției de frontieră;

b) de a fi informată cu privire la drepturile ce îi revin;

c) de a formula contestație împotriva dispunerii măsurii, potrivit art. 27⁷;

d) de a fi asistată de un avocat, potrivit legii, de a comunica direct cu acesta, în condiții care să asigure confidențialitatea, precum și de a nu da nicio declarație fără prezența acestuia, cu excepția comunicării datelor de identificare ori a unor informații necesare înlăturării unei stări de pericol iminent la adresa vieții, sănătății sau integrității corporale a sa ori a altei persoane;

e) de a solicita informarea unui membru de familie sau a altei persoane desemnate de aceasta cu privire la măsura luată;

f) de a solicita informarea reprezentanților diplomatici ai statului de proveniență, în cazul cetățenilor străini;

g) de a fi consultată de un medic sau, pe propria cheltuială, de medicul indicat de aceasta;

h) de a comunica prin interpret sau prin intermediul unei persoane cu aptitudini de comunicare, în situația în care nu vorbește, nu înțelege limba română, nu se poate exprima sau prezintă handicap auditiv ori surdocecitate.

(2) Polițistul de frontieră este obligat să informeze persoana, potrivit alin. (1) lit. a), înainte de a lua măsura conducerii la sediul poliției de frontieră, iar potrivit alin. (1) lit. b), în cel mai scurt timp posibil de la momentul sosirii la sediu. La solicitare, polițistul de frontieră are obligația de a contacta persoanele prevăzute la alin. (1) lit. d)-g). Dreptul prevăzut la alin. (1) lit. h) se asigură la cerere sau din oficiu.

(3) În cazul minorului sau al persoanei lipsite de capacitate de exercițiu, polițistul de frontieră are obligația:

a) de a informa cu privire la măsura luată părinții, tutorele ori alt reprezentant legal sau, dacă niciunul dintre aceștia nu poate fi contactat sau nu se prezintă, autoritatea competentă potrivit legii;

b) de a nu lua declarații de la aceasta sau de a nu îi solicita semnarea unor înscrisuri, în lipsa unui reprezentant legal sau a celui al autorității competente, cu excepția comunicării datelor de identificare.

(4) Dispozițiile alin. (1)-(3) nu aduc atingere normelor de procedură penală sau celor privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate, care se aplică în mod corespunzător.

Art. 27⁷

(1) Persoana condusă la sediul poliției de frontieră, în situațiile prevăzute la art. 27⁴ alin. (1), poate contesta măsura dispusă de polițistul de frontieră, înainte de încetarea acesteia, la șeful ierarhic al polițistului de frontieră.

(2) Contestația se depune, în scris, la polițistul de frontieră sau la șeful ierarhic al acestuia. Polițistul de frontieră care primește contestația este obligat să o transmită, de îndată, șefului său ierarhic. La depunerea contestației, persoana condusă la sediul poliției primește o dovadă de primire.

(3) Șeful ierarhic al polițistului de frontieră se pronunță cu celeritate, în scris. Înscrisul se înregistrează în evidențele unității de poliție de frontieră, iar o copie a acestuia se predă persoanei în cauză sau reprezentantului legal. Refuzul primirii copiei se consemnează pe înscris.

(4) În cazul în care constată că nu este necesară menținerea măsurii, șeful ierarhic al polițistului de frontieră are obligația de a permite persoanei să părăsească sediul poliției de frontieră.

Art. 27⁸

(1) Polițistul de frontieră întocmește un proces-verbal în care consemnează motivele conducerii persoanei la sediul poliției de frontieră, măsurile realizate cu această ocazie, modalitatea de exercitare a drepturilor prevăzute la art. 27⁴, ca urmare a aducerii la cunoștință, rezultatul controlului corporal, al bagajelor și al vehiculului, dacă a utilizat mijloace de constrângere, prezența unor urme vizibile de violență la momentul legitimării și al finalizării verificărilor, ora inițierii deplasării la sediul poliției de frontieră și finalizării verificării situației persoanei și luării măsurilor legale.

(2) Procesul-verbal prevăzut la alin. (1) se înregistrează în evidențele unității de poliție de frontieră și se semnează de polițistul de frontieră și de persoana în cauză sau de reprezentatul legal. O copie a procesului-verbal se predă persoanei în cauză sau reprezentantului legal, refuzul semnării sau primirii consemnându-se în cuprinsul documentului.

▶(la data 26-ian-2020 Art. 27 din capitolul V, secțiunea 1 completat de Art. III, punctul 4. din Legea 192/2019)

SECȚIUNEA 2: Obligațiile polițistului de frontieră

Art. 28

(1) Polițistul de frontieră este obligat, în domeniul său de activitate, să ia măsurile necesare de înlăturare a pericolelor care amenință ordinea publică sau siguranța persoanelor, în toate situațiile în care ia cunoștință direct ori când este sesizat despre acestea.

(2) Când ia cunoștință de existența unei infracțiuni flagrante polițistul de frontieră este obligat să intervină și în afara orelor de program, a atribuțiilor de serviciu și a competenței sale, pentru încheierea actelor prevăzute în Codul de procedură penală.

(3) Când situația impune să acționeze în afara competenței sale polițistul de frontieră procedează ca și acea autoritate în a cărei competență intră soluționarea cauzei. Despre acțiunea sa polițistul de frontieră informează de îndată autoritatea competentă. Dacă autoritatea competentă nu poate să intervină în timp util, polițistul de frontieră îndeplinește toate actele și faptele prevăzute de lege în competența acelei autorități. Acțiunea acestuia încetează în momentul în care intervine autoritatea competentă.

Art. 29

Activitățile prevăzute la art. 27 alin. (1) lit. c), e), l), o) și p) nu au caracterul unei percheziții prevăzute în Codul de procedură penală.

▶(la data 26-ian-2020 Art. 29 din capitolul V, secțiunea 2 modificat de Art. III, punctul 5. din Legea 192/2019)

Art. 30

(1) În exercitarea atribuțiilor de serviciu polițistul de frontieră este obligat în prealabil să își decline calitatea și să prezinte insigna de polițist și legitimația de serviciu, cu excepția situațiilor în care rezultatul acțiunii este periclitat.

(2) La intrarea în acțiune sau la începutul intervenției ce nu suferă amânare polițistul de frontieră este obligat să se prezinte, iar după încheierea oricărei acțiuni sau intervenții să se legitimeze și să declare funcția și unitatea de poliție de frontieră din care face parte.

Art. 30¹

(1) Unitățile poliției de frontieră trebuie să asigure pregătirea profesională a polițistului de frontieră cu privire la modul de acțiune în situația aplicării măsurilor polițienești și utilizarea mijloacelor de constrângere. Polițistul de frontieră este obligat să participe la programele de pregătire profesională și să mențină un nivel adecvat de pregătire fizică.

(2) În cadrul pregătirii profesionale a polițistului de frontieră, potrivit alin. (1), va fi avută în vedere jurisprudența instanțelor judecătorești și a Curții Europene a Drepturilor Omului, în special în ceea ce privește dreptul la viață, interzicerea torturii, dreptul la libertate și siguranță, dreptul la respectarea vieții private și de familie și interzicerea discriminării.

▶(la data 26-ian-2020 Art. 30 din capitolul V, secțiunea 2 completat de Art. III, punctul 6. din Legea 192/2019)

Art. 31

[textul din Art. 31 din capitolul V, secțiunea 2 a fost abrogat la 26-ian-2020 de Art. III, punctul 7. din Legea 192/2019]

Art. 31¹

(1) În îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, polițistul de frontieră este îndreptățit să utilizeze mijloace de constrângere, constând în: forța fizică, inclusiv aplicarea unor procedee de autoapărare sau imobilizare; cătușe sau alte mijloace care permit imobilizarea membrilor superioare și/sau inferioare, denumite în continuare mijloace de imobilizare; mijloace neletale; arme albe și de foc; mijloace adecvate sau, după caz, vehicule, pentru oprirea forțată, blocarea sau deschiderea unor vehicule ori spații închise în care se găsesc persoane și bunuri ori pentru înlăturarea unor obstacole.

(2) Folosirea mijloacelor de constrângere nu trebuie să depășească, prin intensitate și durată, nevoile reale pentru atingerea scopului intervenției.

(3) Folosirea mijloacelor de constrângere încetează de îndată ce scopul intervenției a fost realizat.

(4) Folosirea mijloacelor de constrângere se face în mod gradual, după avertizarea verbală prealabilă asupra utilizării acestora și după acordarea timpului necesar persoanei pentru a se conforma solicitărilor legale ale polițistului de frontieră; în situația unei acțiuni violente iminente îndreptate împotriva polițistului de frontieră sau a altei persoane, mijloacele de constrângere pot fi folosite fără avertizarea verbală prealabilă.

(5) Folosirea mijloacelor de constrângere în condițiile și în situațiile prevăzute de lege înlătură caracterul penal al faptei și răspunderea civilă a polițistului de frontieră pentru pagubele produse.

(6) Pentru pagubele produse prin faptele polițistului de frontieră prevăzute la alin. (5) se angajează răspunderea statului în condițiile legii.

Art. 31²

(1) Polițistul de frontieră este îndreptățit să folosească forța fizică în scopul înfrângerii rezistenței fizice a persoanei care, fără a folosi violența, se opune ori nu se supune solicitărilor legale ale polițistului de frontieră, potrivit art. 27 alin.

(1) lit. n¹)-n³) sau referitoare la:

a) conducerea la sediul poliției de frontieră sau al altor organe judiciare;

b) efectuarea percheziției potrivit normelor de procedură penală, a controlului corporal și al bagajelor persoanei legitimate, precum și al vehiculului utilizat de aceasta;

c) aplicarea cătușelor sau a altor mijloace de imobilizare.

(2) Folosirea forței fizice nu trebuie să aibă ca scop provocarea unor suferințe fizice, altele decât cele inerente înfrângerii rezistenței fizice a persoanei.

(3) Polițistul de frontieră este îndreptățit să utilizeze mijloace adecvate pentru a opri și pătrunde în vehicule sau pentru a pătrunde în orice spații închise în care se află persoana aflată în situațiile prevăzute la alin. (1), în scopul extragerii acesteia.

Art. 31³

(1) Polițistul de frontieră are dreptul de a utiliza cătușe sau alte mijloace de imobilizare în scopul împiedicării sau neutralizării acțiunilor violente ale oricărei persoane.

(2) În scopul prevenirii autovătămării persoanei ori apariției unei stări de pericol la adresa vieții, sănătății sau integrității corporale a polițistului de frontieră sau a altei persoane, polițistul de frontieră este îndreptățit să utilizeze mijloacele prevăzute la alin. (1) dacă:

a) persoana condusă la sediul poliției de frontieră este cunoscută cu un comportament violent la adresa sa, a persoanelor sau a bunurilor;

b) persoana condusă la sediul poliției de frontieră a comis sau este suspectă de săvârșirea unei infracțiuni cu violență ori a unor acte de terorism;

c) persoana a evadat din starea legală de reținere sau deținere ori s-a sustras de la executarea unei măsuri preventive sau a unei pedepse privative de libertate;

d) dotările mijlocului de transport utilizat sau itinerarul de deplasare nu permit adoptarea altor măsuri care să prevină săvârșirea unor acțiuni violente sau fuga;

e) persoana face obiectul unei măsuri privative de libertate dispuse în vederea înlăturării unei stări de pericol pentru ordinea publică.

(3) Dispozițiile legale referitoare la utilizarea cătușelor sau a altor mijloace de imobilizare, prevăzute de reglementările privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate, se aplică în mod corespunzător.

Art. 31⁴

Polițistul de frontieră este îndreptățit să utilizeze bastoane, tonfe, dispozitive cu substanțe iritant-lacrimogene și/sau

paralizante, câini de serviciu, scuturi de protecție, căști cu vizor, dispozitive cu electroșocuri, arme neletale cu bile de cauciuc sau alte arme neletale, precum și alte mijloace de imobilizare care nu pun în pericol viața sau nu produc o vătămare corporală gravă, în scopul împiedicării sau neutralizării acțiunilor violente ale persoanei, atunci când:

- a) utilizarea forței fizice nu a fost sau nu este aptă să producă acest rezultat;
- b) aceasta intenționează să săvârșească sau săvârșește acțiuni violente cu obiecte, dispozitive, substanțe sau animale ce pot pune în pericol viața, sănătatea ori integritatea corporală a persoanelor.

Art. 31⁵

Polițistul de frontieră este obligat ca, în cel mai scurt timp, să solicite serviciilor specializate acordarea asistenței medicale de urgență persoanelor împotriva cărora au fost utilizate dispozitive cu electroșocuri, persoanelor afectate de utilizarea substanțelor iritant-lacrimogene, precum și persoanelor rănite prin utilizarea mijloacelor de constrângere. De îndată ce va fi posibil, situația se raportează verbal și, ulterior, se întocmește un proces-verbal.

Art. 31⁶

(1) Se interzice folosirea cătușelor sau a altor mijloace de imobilizare, precum și a mijloacelor prevăzute la art. 31⁴ împotriva femeilor cu semne vizibile de sarcină, persoanelor cu semne vizibile ale unei dizabilități și copiilor, cu excepția cazurilor în care aceștia înfăptuiesc un atac armat sau în grup, care pune în pericol viața sau integritatea corporală a uneia ori mai multor persoane.

(2) Polițistul de frontieră este obligat să permită persoanei aflate în spațiul public, împotriva căreia sunt folosite cătușe sau alte mijloace de imobilizare, să adopte măsuri adecvate pentru acoperirea feței și a mijloacelor de imobilizare prevăzute de lege.

▶(la data 26-ian-2020 Art. 31 din capitolul V, secțiunea 2 completat de Art. III, punctul 9. din Legea 192/2019)

SECȚIUNEA 3: Folosirea mijloacelor de constrângere

▶(la data 26-ian-2020 capitolul V, secțiunea 3 modificat de Art. III, punctul 8. din Legea 192/2019)

Art. 32

[textul din Art. 32 din capitolul V, secțiunea 3 a fost abrogat la 26-ian-2020 de Art. III, punctul 10. din Legea 192/2019]

Art. 32¹

(1) În îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, polițistul de frontieră poate face uz de armă în condițiile și în situațiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

(2) Polițistul de frontieră poate face uz de armă în caz de legitimă apărare sau în stare de necesitate, în condițiile legii.

(3) Prin uz de armă se înțelege executarea tragerii cu arma de foc asupra persoanelor, animalelor sau bunurilor.

Art. 32²

(1) Atunci când folosirea altor mijloace de constrângere nu a dat rezultate, în caz de absolută necesitate, polițistul de frontieră poate face uz de armă în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, în următoarele situații:

▶(la data 26-ian-2020 Art. 32², alin. (1) din capitolul V, secțiunea 3 modificat de Art. III, punctul 11. din Legea 192/2019)

a) pentru a asigura apărarea oricărei persoane împotriva unor violențe ilegale și iminente, prin care se poate provoca moartea sau rănirea gravă a acesteia, ori pentru a preveni săvârșirea unei infracțiuni prin acte de violență ce implică o amenințare gravă asupra vieții sau integrității corporale ale unei persoane;

b) când întâmpină rezistență la reținerea unei persoane care, după săvârșirea unei infracțiuni prin acte de violență, nu se supune imobilizării, încercând să fugă, iar rămânerea acesteia în stare de libertate poate pune în pericol viața sau integritatea corporală a persoanelor;

c) pentru executarea unui mandat de arestare preventivă, dacă persoana respectivă încearcă să fugă, iar rămânerea acesteia în stare de libertate poate pune în pericol viața sau integritatea corporală a persoanelor;

d) pentru a împiedica fuga de sub escortă sau evadarea unei persoane aflate în stare legală de deținere, dacă rămânerea acesteia în stare de libertate poate pune în pericol viața ori integritatea corporală a persoanelor;

e) împotriva grupurilor de persoane sau a persoanelor care încearcă să pătrundă fără drept și prin violență în sediile ori în perimetrele autorităților și instituțiilor publice, tulburând, astfel, grav, ordinea și liniștea publică sau punând în pericol viața ori integritatea corporală a persoanelor;

f) împotriva oricărui mijloc de transport folosit de persoana sau persoanele implicate în situațiile prevăzute la lit. a)-e), precum și împotriva conducătorului acestuia, care refuză să oprească la semnalele regulamentare;

g) împotriva animalelor care, vădit, pun în pericol viața sau integritatea corporală a sa ori a altor persoane.

(2) Se interzice uzul de armă:

a) împotriva femeilor cu semne vizibile de sarcină, persoanelor cu semne vizibile ale unei dizabilități și copiilor, cu excepția cazurilor în care înfăptuiesc un atac armat sau în grup, care pune în pericol viața ori integritatea corporală a unei persoane;

▶(la data 26-ian-2020 Art. 32², alin. (2), litera A. din capitolul V, secțiunea 3 modificat de Art. III, punctul 12. din Legea 192/2019)

b) în situațiile în care s-ar primejdui viața altor persoane ori s-ar viola teritoriul, spațiul aerian sau apele naționale ale unui stat vecin.

(3) Uzul de armă se face numai după somația: "Poliția de frontieră, stai!". În caz de nesupunere, se somează din nou prin cuvintele: "Stai că trag!". Dacă cel în cauză nu se supune nici de această dată, se somează prin tragerea focului de armă în sus, în plan vertical.

(4) În cazul în care, după executarea somației legale, potrivit alin. (3), persoana în cauză nu se supune, se poate face uz de armă împotriva acesteia.

(5) Uzul de armă se poate face fără somație doar în următoarele situații și condiții:

a) în legitimă apărare sau stare de necesitate, dacă nu există timpul necesar pentru aceasta;

b) împotriva mijloacelor de transport, prin executarea tragerii asupra pneurilor sau componentelor ce asigură deplasarea, în scopul imobilizării acestora;

c) împotriva animalelor care, vădit, pun în pericol viața sau integritatea corporală a sa ori a altor persoane.

(6) Uzul de armă, în condițiile și situațiile prevăzute în prezentul articol, se face în așa fel încât să ducă la imobilizarea celor împotriva cărora se folosește arma, trăgându-se, pe cât posibil, la picioare, pentru a evita cauzarea morții

acestora.

(7) În cazul folosirii armelor împotriva mijloacelor de transport, focul se execută asupra pneurilor sau componentelor ce asigură deplasarea, în scopul imobilizării acestora.

▶(la data 15-dec-2011 Art. 32 din capitolul V, secțiunea 3 completat de Art. II, punctul 10. din Legea 280/2011)

Art. 33

Pentru oprirea sau reținerea navelor ori a ambarcațiunilor care au încălcat legislația României în apele din zona de competență, precum și a celor care încearcă să fugă de sub escortă, navele și ambarcațiunile Poliției de Frontieră Române pot folosi armamentul de bord sau individual din dotare, în următoarele situații:

a) pentru somarea de oprire și reținere a navelor și ambarcațiunilor;

b) direct, fără somație, împotriva navelor și ambarcațiunilor în anumite situații prevăzute de lege.

Art. 34

Executarea focului cu armamentul de bord, cu somație, se efectuează astfel:

a) după ce au fost epuizate somațiile legale transmise prin toate mijloacele de comunicare radio, optico-vizuale și acustice, iar nava sau ambarcațiunea urmărită continuă să le ignore, comandantul navei Poliției de Frontieră Române procedează la executarea focului de avertisment în condițiile stabilite prin prezenta ordonanță de urgență;

b) în cazul în care, după executarea somației legale și a focului de avertisment, nava în cauză nu se supune, se va folosi armamentul de bord după ce în prealabil a fost avertizat echipajul acesteia să se deplaseze spre partea din față a navei, prin somația: "Părășiți pupa, vom deschide foc în plin!" După ce s-a convins că avertismentul a fost înțeles nava Poliției de Frontieră Române va deschide foc în plin de la mică distanță asupra părții din spate a navei urmărite, căutându-se pe cât posibil lovirea aparatului propulsor. Întreaga răspundere pentru nesupunerea la somație și pentru consecințele ce decurg din ignorarea avertismentelor navei Poliției de Frontieră Române revine comandantului navei urmărite sau înlocuitorului legal al acestuia.

Art. 35

Navele Poliției de Frontieră Române pot executa foc cu armamentul de bord, fără somație, în următoarele situații:

a) împotriva navelor străine care atacă nave românești;

b) împotriva navelor urmărite care ripostează cu foc de armă sau manevrează astfel încât securitatea navei Poliției de Frontieră Române este pusă în pericol;

c) împotriva submarinelor sau altor vehicule submersibile străine care navighează în marea teritorială în imersiune sau la cotă periscopică;

d) împotriva navelor străine care atacă alte nave în apele naționale navigabile;

e) împotriva navelor străine care desfășoară acțiuni ce pun în pericol securitatea insulelor artificiale, a conductelor și cablurilor submarine, a instalațiilor portuare, a localităților și obiectivelor economice de pe litoral și a celor situate pe malurile apelor de frontieră;

f) împotriva grupurilor de oameni sau nave înarmate care pătrund în apele din zona de competență a României și ripostează sau încearcă să riposteze cu arme de foc.

Art. 36

(1) Navele Poliției de Frontieră Române execută focul de avertisment și focul în plin, astfel încât să evite încălcarea prin foc de armă a teritoriului statului vecin.

(2) După executarea focului în plin sau în caz de abordaj comandantul navei Poliției de Frontieră Române se va conforma întocmai reglementărilor internaționale privind salvarea vieții omenești pe mare sau pe fluviu.

Art. 37

În cazul ambarcațiunilor sau al altor mijloace plutitoare de dimensiuni reduse executarea focului cu sau fără somație va fi efectuată cu respectarea reglementărilor privind regimul armelor de foc și al munițiilor și a dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 37¹

Dacă uzul de armă și-a atins scopul prevăzut la art. 32² alin. (6) și (7) sau, după caz, la art. 33, se încetează recurgerea la un asemenea mijloc.

▶(la data 15-dec-2011 Art. 37 din capitolul V, secțiunea 3 completat de Art. II, punctul 11. din Legea 280/2011)

Art. 38

(1) Fiecare situație în care s-a făcut uz de armă se raportează de urgență, în mod ierarhic. De îndată ce va fi posibil, raportul se întocmește în scris. Dacă în urma uzului de armă s-a produs moartea sau vătămarea unei persoane ori avarierea gravă a unei nave sau aeronave, fapta se comunică, de îndată, procurorului competent.

(2) Polițistul de frontieră care a făcut uz de armă este obligat să acționeze imediat, pentru a se acorda primul ajutor și asistență medicală persoanei rănite.

(3) Uzul de armă executat în condițiile prevăzute de lege înlătură caracterul penal al faptei și răspunderea civilă a polițiștilor de frontieră pentru pagubele produse.

▶(la data 15-dec-2011 Art. 38 din capitolul V, secțiunea 3 modificat de Art. II, punctul 12. din Legea 280/2011)

CAPITOLUL VI: Personalul Poliției de Frontieră Române

Art. 39

(1) Personalul Poliției de Frontieră Române se compune din polițiști de frontieră, alți funcționari publici și personal contractual.

▶(la data 20-oct-2008 Art. 39, alin. (1) din capitolul VI modificat de Art. I, punctul 8. din Ordonanta urgenta 130/2008)

(2) Poliția de Frontieră Română își asigură personalul necesar dintre absolvenții instituțiilor de învățământ ale Ministerului de Interne și personal selecționat și transferat de la alte instituții.

(3) Polițiștilor de frontieră le sunt aplicabile prevederile Legii privind statutul polițistului.

(4) Funcționarilor publici le sunt aplicabile dispozițiile Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici și alte reglementări specifice.

(4¹) [textul din Art. 39, alin. (4¹) din capitolul VI a fost abrogat la 20-oct-2008 de Art. I, punctul 9. din Ordonanta urgenta 130/2008]

(5) Personalul contractual este supus dispozițiilor Codului muncii și celorlalte norme legale referitoare la drepturile și

îndatoririle acestuia, în măsura în care prin prezenta ordonanță de urgență nu se dispune altfel.

Art. 39¹

[textul din Art. 39¹ din capitolul VI a fost abrogat la 20-oct-2008 de Art. I, punctul 10. din Ordonanta urgenta 130/2008]

CAPITOLUL VII: Asigurarea logistică, materială și financiară

Art. 40

(1) Poliția de Frontieră Română poate deține în folosință imobile, armament, muniție, echipamente și aparatură tehnică specifică, necesare în vederea îndeplinirii atribuțiilor prevăzute de lege.

(2) Poliția de Frontieră Română poate să închirieze, în condițiile legii, imobile sau părți din acestea, disponibile, aflate în administrarea sa și în proprietatea publică a statului, prin licitație publică, potrivit legii.

(3) Poliția de Frontieră Română va reține o cotă de 50% din chiria prevăzută în contractele de închiriere, diferența urmând să fie vărsată la bugetul de stat.

(4) Sumele reținute se constituie în venituri extrabugetare, cu titlu permanent, și vor fi utilizate pentru întreținerea, repararea și modernizarea imobilelor aflate în administrarea Poliției de Frontieră Române. Sumele rămase necheltuite la sfârșitul fiecărui an se reportează în anul următor, având aceeași destinație.

(5) Unitățile Poliției de Frontieră Române utilizează un parc propriu de nave, ambarcațiuni, elicoptere, autovehicule, animale de serviciu și alte mijloace necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de lege.

(6) Pe lângă unitățile Poliției de Frontieră Române se pot constitui secții sau asociații sportive, gospodării-anexe, precum și cabinete medicale care să asigure asistența medicală la locul permanent de muncă.

(7) Inspectoratul General al Poliției de Frontieră și unitățile subordonate pot deține în folosință baze de tratament și unități de cazare a personalului și a membrilor de familie ai acestuia pe timpul cât se află în misiune, concedii de odihnă sau tratament medical.

Art. 41

Inspectoratul General al Poliției de Frontieră și unitățile subordonate au în folosință locuințe de serviciu, de intervenție și sociale ce pot fi repartizate personalului propriu și familiilor acestuia.

Art. 42

(1) Dotarea Poliției de Frontieră Române se realizează de Ministerul de Interne în funcție de fondurile alocate cu această destinație prin legea bugetului de stat și din alte surse, potrivit legii.

(2) Dotarea Poliției de Frontieră Române se realizează din producție internă și din import.

CAPITOLUL VIII: Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 43

(1) Inspectoratul General al Poliției de Frontieră editează revista "Frontiera", publicație ilustrată de analiză, cultură, opinie și informare privind paza și controlul trecerii frontierei de stat a României.

(2) Finanțarea cheltuielilor publice prevăzute la alin. (1) se asigură integral de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Internelor și Reformei Administrative.

▶(la data 20-oct-2008 Art. 43, alin. (2) din capitolul VIII modificat de Art. I, punctul 11. din Ordonanta urgenta 130/2008)

Art. 44

(1) Poliția de Frontieră Română poate asigura, cu plată, conform tarifelor legale, la cererea agenților economici interesați, paza transporturilor pe apă a unor valori importante, precum și a transportului armelor, munițiilor, materialelor explozive, stupefiantelor, al substanțelor toxice sau radioactive ori al altor materii sau substanțe periculoase.

▶(la data 04-mar-2002 Art. 44, alin. (1) din capitolul VIII modificat de Art. 1, punctul 5. din Legea 81/2002)

(2) Unitățile care beneficiază de paza asigurată potrivit prevederilor alin. (1) încheie contracte de prestări de servicii cu structurile teritoriale ale Poliției de Frontieră Române, la nivelul structurii care are organ financiar propriu.

(3) Veniturile realizate din paza executată de Poliția de Frontieră Română se rețin integral de către aceasta ca venituri extrabugetare, cu titlu permanent, care vor fi utilizate pentru acoperirea cheltuielilor materiale și de capital. Sumele rămase necheltuite la sfârșitul fiecărui an se reportează în anul următor, având aceeași destinație.

▶(la data 04-mar-2002 Art. 44, alin. (3) din capitolul VIII modificat de Art. 1, punctul 5. din Legea 81/2002)

Art. 45

Ziua Poliției de Frontieră Române se sărbătorește, în fiecare an, la 24 iulie.

▶(la data 04-mar-2002 Art. 45 din capitolul VIII modificat de Art. 1, punctul 6. din Legea 81/2002)

Art. 46

Ținuta, însemnele, forma și conținutul insignei și ale documentelor de legitimare ale polițiștilor de frontieră se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. 47

Structura unităților Poliției de Frontieră Române și posturile de personal pentru fiecare unitate se stabilesc prin ordin al ministrului de interne, în raport cu efectivele aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Art. 48

Transformarea posturilor de militari în termen și militari/polițiști de frontieră angajați pe bază de contract din statele de organizare a structurilor Poliției de Frontieră Române în posturi de polițiști de frontieră și încadrarea acestora se va realiza până la data de 1 ianuarie 2007, în limita fondurilor alocate în acest scop Ministerului Administrației și Internelor, prin legile bugetare anuale.

▶(la data 03-iun-2004 Art. 48 din capitolul VIII modificat de Art. 1, punctul 4. din Legea 196/2004)

Art. 49

Personalul Poliției de Frontieră Române care își desfășoară activitatea în legătură cu paza și controlul trecerii frontierei de stat beneficiază de o indemnizație de frontieră de până la 20% din salariul de bază.

Art. 50

Personalul Poliției de Frontieră Române, ambarcat pe nave sau aeronave destinate îndeplinirii unor misiuni de pază și control al trecerii frontierei de stat, precum și personalul îmbarcat în scopul îndeplinirii acestor misiuni beneficiază de

sporurile prevăzute de lege pentru personalul navigant.

Art. 51

La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență orice alte dispoziții contrare se abrogă.

PRIM-MINISTRU

ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p.Ministru de interne,

Nicolae Berechet,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

Publicată în Monitorul Oficial cu numărul 351 din data de 29 iunie 2001

*) În cuprinsul ordonanței de urgență a Guvernului, sintagma "șeful inspectoratului județean al poliției de frontieră" se înlocuiește cu sintagma "șeful serviciului teritorial al poliției de frontieră", iar sintagma "inspectoratul județean al poliției de frontieră" se înlocuiește cu sintagma "serviciul teritorial al poliției de frontieră"

▶(la data 15-dec-2011 Actul modificat de Art. II, punctul 13. din Legea 280/2011)